

begrunde den som en saadan, eller ikke. Det forekommer mig rigtignok, at hans Hovedbe-
 tragning var den, at Loven i sig selv var god,
 og at han tog Leiligheden med bag efter.
 Dette vedkommer imidlertid ikke mig, jeg pro-
 testerer imod, naar der er sagt, at Loven er at
 betragte simpeltthen som en Leilighedslov, i alt
 Fald tager jeg for mit Vedkommende dette
 Stempel bort. Denne Lov har jo, hvad de
 senere Paragrapher angaaer, i mange Aar været
 forhandlet saa at sige paa hver eneste Rigsdag,
 og hvad § 1 angaaer, da har et Forslag, som
 gik meget videre end det her forelagte, været
 forhandlet ibetmindste et Par Aar i Folkethin-
 get. Jeg havde den Gang nogen Betænkelig-
 hed derved, fordi det, som sagt, gik langt videre;
 det gik nemlig ud paa, at enhver theologisk
 Candidat skulde kunne forlange Ordination af
 Biskoppen, det vil da sige, naar denne ikke
 kunde udsætte Noget paa hans Lære og Levnet,
 og derpaa nedsætte sig i enhverformhelt Me-
 nighed, han vilde, og hvor han troede at kunne
 faae Indgang, og der praktisere som Præst.
 Det foreliggende Forslag gaaer jo imidlertid
 ud paa noget ganske Andet, og derfor falder
 jo Alt, hvad der i saa Henseende er bemærket
 af den ærede 1ste Landssthingsmand for 10de
 Kredts (Behmann), bort. Han polemiserede af
 og til mod denne Lov, som om der virkelig
 deri stod, at enhver theologisk Candidat kunde
 lade sig ordinere; men her gjælder det dog
 kun det begrænsede Antal af faste eller ledige
 personelle Capellaner, og der kan dog altsaa
 ikke nær være den Frygt for, at saadanne Hen-
 syn skulle gjøre sig gjældende, som der vilde
 være ved den tidligere Lov. Den foreliggende
 Lov stiller sig altsaa ikke for mig som nogen
 Leilighedslov. Dersom den var kommen her-
 ind ifjor eller iforfjor, førend den bellagelige
 Historie i Nyslinge pafserede, vilde jeg ogsaa
 have stemt for den, og jeg mener ikke, at man
 kan kalde den en Leilighedslov, naar man i et
 Par Aar har forhandlet en saadan Lov ibet-
 mindste i den ene Afdeling af Rigsdagen, thi
 derved, at der saa kommer en Leilighed, som
 yderligere viser, at der kan være Trang til en
 saadan Lov, bliver den dog paa ingen Maade
 til en Leilighedslov. — Hvad jeg imidlertid
 egentlig vilde bemærke med Hensyn til § 1, er,

at, dersom det virkelig kunde berede Loven en
 bedre Indgang enten hos den ærede Minister
 eller Thinget, saa er der en lille Indskrænk-
 ning, jeg vilde tilraade, som jeg ikke troer, at
 man fra nogen Side i Grunden kunde have Noget
 imod. Jeg vilde nemlig foreslaae, at, forsaar-
 vidt der bliver løst Sognebaand til en Mand,
 der ikke er i et fast Embede, enten som fast
 personel Capellan eller Catechet o. s. v., men
 det f. Ex. er en ledig personel Capellan eller
 en afflediget Sognepræst, saa skulde man for-
 dre et vist ikke altfor lille Antal af Hunsfædre,
 som paa en Maade skulde have givet ham en
 Raldelse, inden han maatte optræde som Præst
 for dem. Jeg troer, at det i sig selv vilde være
 rigtig, og dersom det kunde bidrage til, at
 Loven fandt bedre Indgang, vilde jeg gjerne
 gjøre Mit til, at en saadan Bestemmelse ind-
 fattes.

Jeg er ikke enig med den ærede 1ste Lands-
 thingsmand for 10de Kredts (Behmann), naar
 han paastaar, at Grundloven har givet Indi-
 videt af den Ret, der tilkommer det. Nei,
 Grundloven har ikke givet de Indvidet, som
 ville blive i Folkekirken, som med hele deres
 Hjerte hører til den og derfor ikke kunne træde
 ud af den, den fuldstændige Ret, der tilkom-
 mer dem. Vi see jo ogsaa, at de ved Loven
 af 4de April 1855 have faaet en større Ret,
 og jeg mener, at vi nu gjerne kunde unde dem
 en Ret, der er endnu lidt større. Vi have
 ingen Skade haft af den Frihed, vi gavede i
 1855, og jeg er ganske rolig for, at vi heller
 ingen Skade ville lide, dersom vi give den
 Frihed, som her omtales i Loven. — Den
 samme ærede Landssthingsmand talte ogsaa om
 forskjellige andre Spørgsmaal, deriblandt om
 Spørgsmaalet om Locale, og om hvorledes den
 frie stotste Menighed sætter sig ud over alle
 disse Spørgsmaal, men her er igjen den samme
 Forvevling; thi der er her ikke Spørgsmaal
 om at staffe Locale, efterat der først er steet
 et virkeligt Brud med Folkekirken; thi det er
 netop et saadant Brud, man her vil søge at
 undgaae, og saalænge de Vedkommende befinde
 sig i Dverensstemmelse med Folkekirken, kunne
 de ikke bygge noget Locale, som de kunne faae
 indviet til Kirke, og de ere altsaa nødt til at
 benytte deres egen Sognekirke og Sognekirke-